Ei au căzut pentru integritatea Republicii Moldova

Mihail MORARI

Iurie BODIU

Valentin SLOBODZENCO

Nicolae SOTNICENCO

Tudor BUGA

Serghei OSTAF

Concetățeni!

IN ACESTE ZILE DE GRELE INCERCARI PENTRU REPUBLICA NOASTRA, CIND PRIN DEMENTA SEPARATIȘTILOR DIN TIRASPOL, ARMA MIȘELEASCA A GARDIȘTILOR ȘI MERCENARILOR CAZACI CURMA VIEȚILE BRAVILOR APARATORI AI SUVERANITAȚII ȘI INDEPENDENȚEI MOLDOVEI, GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA ESTE ALATURI DE PARINȚII ȘI RUDELE CELOR CAZUȚI LA DATORIE, IMPARTAȘIND DUREREA ȘI INDIGNAREA LOR, ASIGURINDU-I CA FAPTA EROILOR NU VA FI DATA UITARII NICICIND.

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

18 martie 1992.

HOTĂRÎREA

GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

nr. 178 din 19 martie 1992.
Cu privire la măsurile de ajutor social familiilor colaboratorilor organelor afacerilor interne, căzuți la datorie

In legătură cu agravarea situației social-politice din republică, care a provocat pierderi de vieți omenești și întru executarea Legii Republicii Moldova «Cu privire la poliție» Guvernul Republicii Moldova **hotărăște:**

1. Compania comercială pe acțiuni «ASITO»:

să plătească familiilor celor căzuți la datorie sau persoanelor care s-au aflat la întreținerea acestora un ajutor unic, echivalent cu suma mijloacelor bănești de întreținere pe un termen de zece ani, calculat din ziua decesului, în termen de 10 zile din momentul solicitării organelor de resort;

să plătească persoanelor, aflate la întreținerea celor căzuți la datorie, o subvenție lunară în cuantumul mijloacelor bănești de întreținere timp de 5 ani din ziua morții lor.

2. La expirarea a cinci ani familiilor celor căzuți al datorie sau persoanelor întreținute de aceștia, să li se stabilească pensie pentru pierderea întreținătorului potrivit cu legislația în vigoare.

3. Părinților celor căzuți la datorie, începînd cu ziua morții lor, să li se plătească pensie specială suplimentară viageră de 1200 ruble, cu indexarea ulterioară a acestei sume în dependență de schimbarea prețurilor.

4. Familiile celor căzuți la datorie, precum și părinții acestora să fie scutiți de plata impozitului funciar.

5. Pentru organele de autoadministrare locală:

să înalțe din contul mijloacelor bugetare locale obeliscuri comemorative în locurile de înmormîntare a colaboratorilor organelor afacerilor interne căzuți la datorie;

să asigure anual familiile decedaților, precum și părinții acestora cu combustibil, stabilind o înlesnire de 50 la sută din cost;

să stabilească familiilor celor căzuți o reducere de cincizeci la sută a plății pentru spațiul locativ și pentru serviciile comunale;

să asigure în decursul unui an familiile colaboratorilor decedați cu locuințe bine amenajate, dacă la data decesului acestora existau temeiurile pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

6. Ministerul Comerțului și Resurselor Materiale al Republicii Moldova, Uniunea republicană a asociațiilor de consum din Moldova să acorde tot sprijinul în desfășurarea ceremoniilor la funeraliile colaboratorilor organelor afacerilor interne căzuți la datorie.

7. Cheltuielile pentru organizarea funeraliilor colaboratorilor căzuți la datorie să fie efectuate din contul mijloacelor fondului de rezervă al Guvernului Republicii Moldova.

Valeriu MURAVSCHI,
Prim-ministru
al Republicii Moldova.

Încă un atac banditesc

In seara zilei de 19 martie, pe șoseaua Dubăsari-Tiraspol, la intersecția ei cu drumul ce duce spre satul Coșnița, gardiștii pretinsei republici nistrene au deschis focul asupra unui autoturism, la bordul căruia se afla o femeie cu un copil și doi bărbați. Femeia, în urma rănilor, a decedat pe loc. Bărbații, răniți și ei, au fost internați la spitalul din Dubăsari.

Moldova-pres.

N-avem oști...

Dar iubirea de moșie e un zid. Au demonstrat-o recent cei mai buni fii ai Moldovei, care n-au ezitat nici pe-o clipă să-și apere neamul atunci cînd scursura văzduhului, organizată în bande înarmate, a atentat la existența lui. Zic scursura, pentru că adevărații cazaci, tip Grigore Melehov, s-au stins demult, exterminați fiind de Stalin. Adevărații cazaci aveau moșii, aveau familii erau mîndri și falnici și nu se lăsau momiți în bande de mercenari, pentru că țineau la demnitatea lor.

Cei veniți la noi nu au onoare și nici omenie. Ei răpesc necugetat viețile tinerilor bărbați ai Moldovei. Mai ieșă unul, la căpătîiul căruia plînge amar soția, rămasă acum văduvă. Singură, cu durerea ce o copleșește și copiii viteazului bărbat, rămași acum orfani, fără mîngîierea de tată. Poate-s nevinovați încă, dar în curînd vor simți lipsa acestei mîngîieri.

N-avem oști... Și deocamdată ginerul nostru zid de apărare îl formează puținele detașamente de poliție ale republicii, care duc o luptă inegală cu agresorii ruși înarmați pînă în dinți. Acestora din urmă nu le-a aliat oare cu sîngele matern. E posibilă oare o primenire a mentalității de colonizatori? Va sălășlui vreo dată pace și tihnă în sufletul și mintea lor?

M-aș mira să văd mercenari din Transnistria cu hulubul păcii pe umere. Prea nu inspiră încredere.

Ion STRĂISNU

Compoziție fotografică de Andrei MARDARE